ANALÝZY VELKOLOMU BÍLINA A OKOLÍ

V. MICHAL, A. KURKA

ATELIER SALZMANN/BEČVÁŘOVÁ/POZDECH

POLOHA LOMU BÍLINA

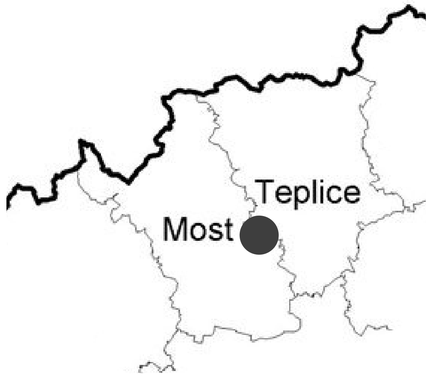

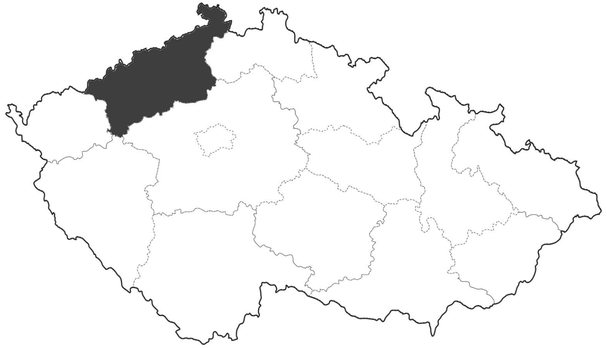

ŠIRŠÍ VZTAHY

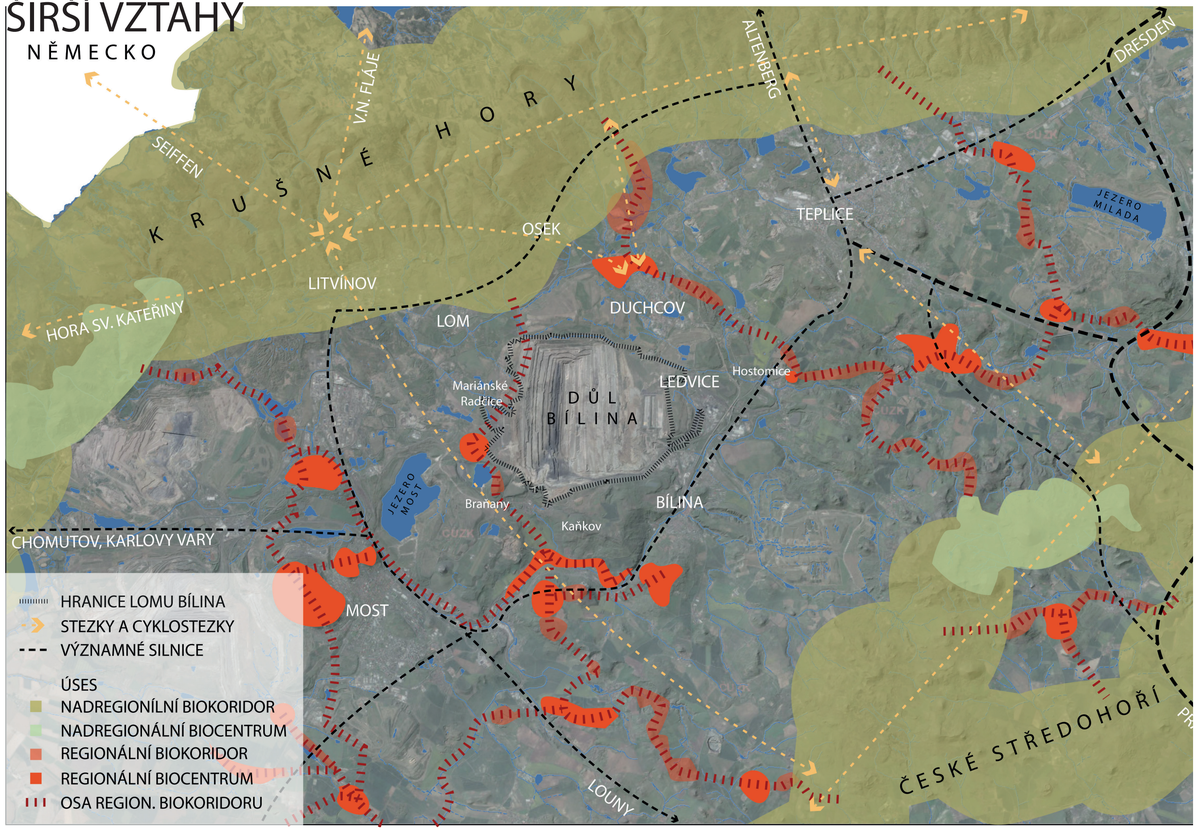

HISTORICKÉ ANALÝZY

HISTORICKÉ MAPY

- Mullerova mapa Čech
- 1. Vojenské mapování - Josefské
- 2. Vojenské mapování - Františkovo
- 3. vojenské mapování - Františko-josefské
- Císařský otisk stabilního katastru

POROVNÁNÍ V ČASE 1720 - 1830

POROVNÁNÍ V ČASE 1950 - 2020

HISTORIE ZANIKLÝCH OBCÍ

ČASOVÁ OSA

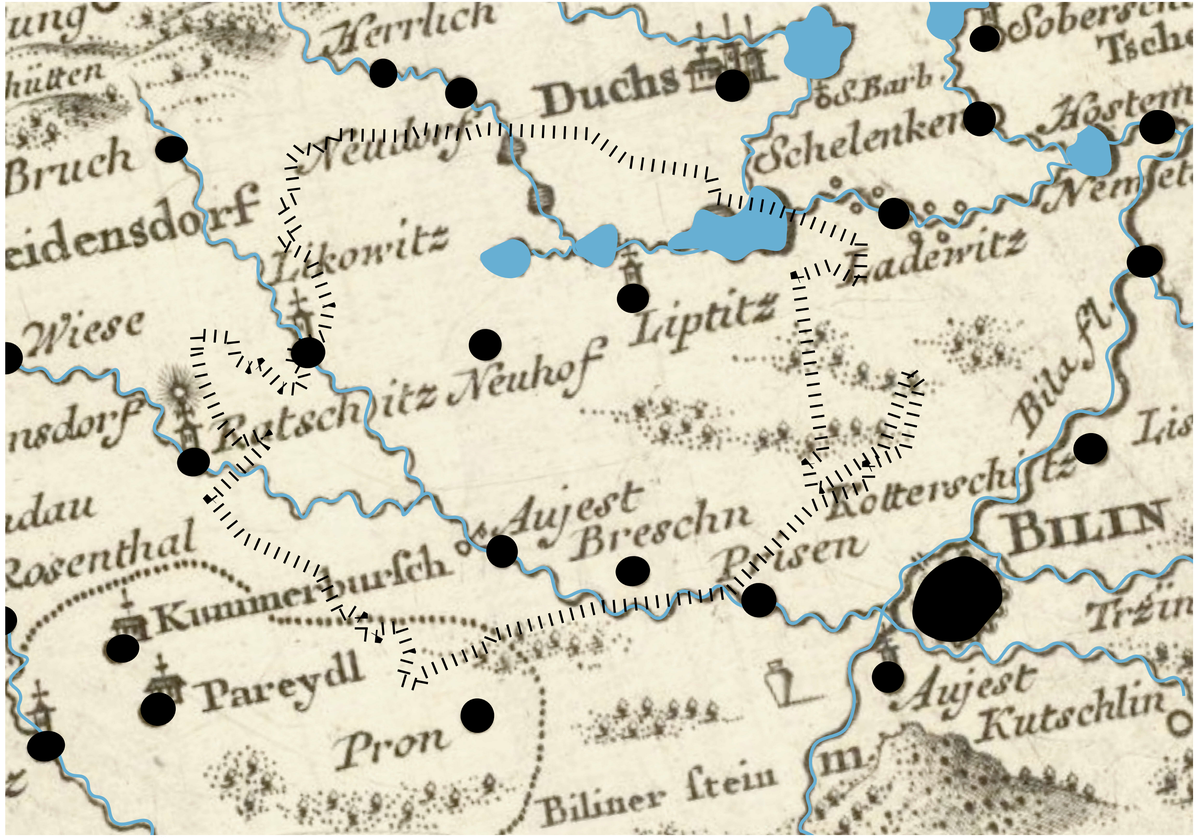

Mullerova mapa Čech 1720

0 0,5 1 2 km

1. Vojenské mapování - Josefské 1764-1783

0 0,5 1 2 km

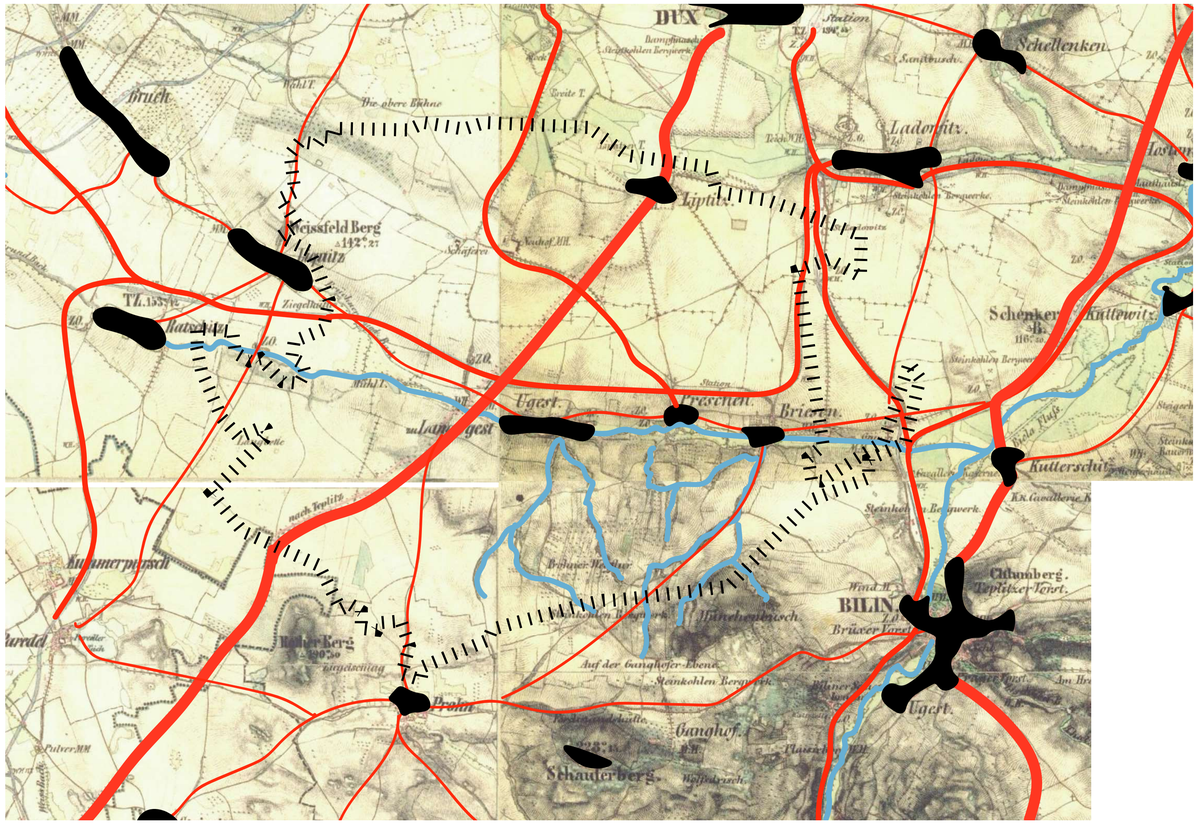

2. Vojenské mapování - Františkovo 1836-1852

0 0,5 1 2 km

III. vojenské mapování - Františko-josefské 1877-1880

0 0,5 1 2 km

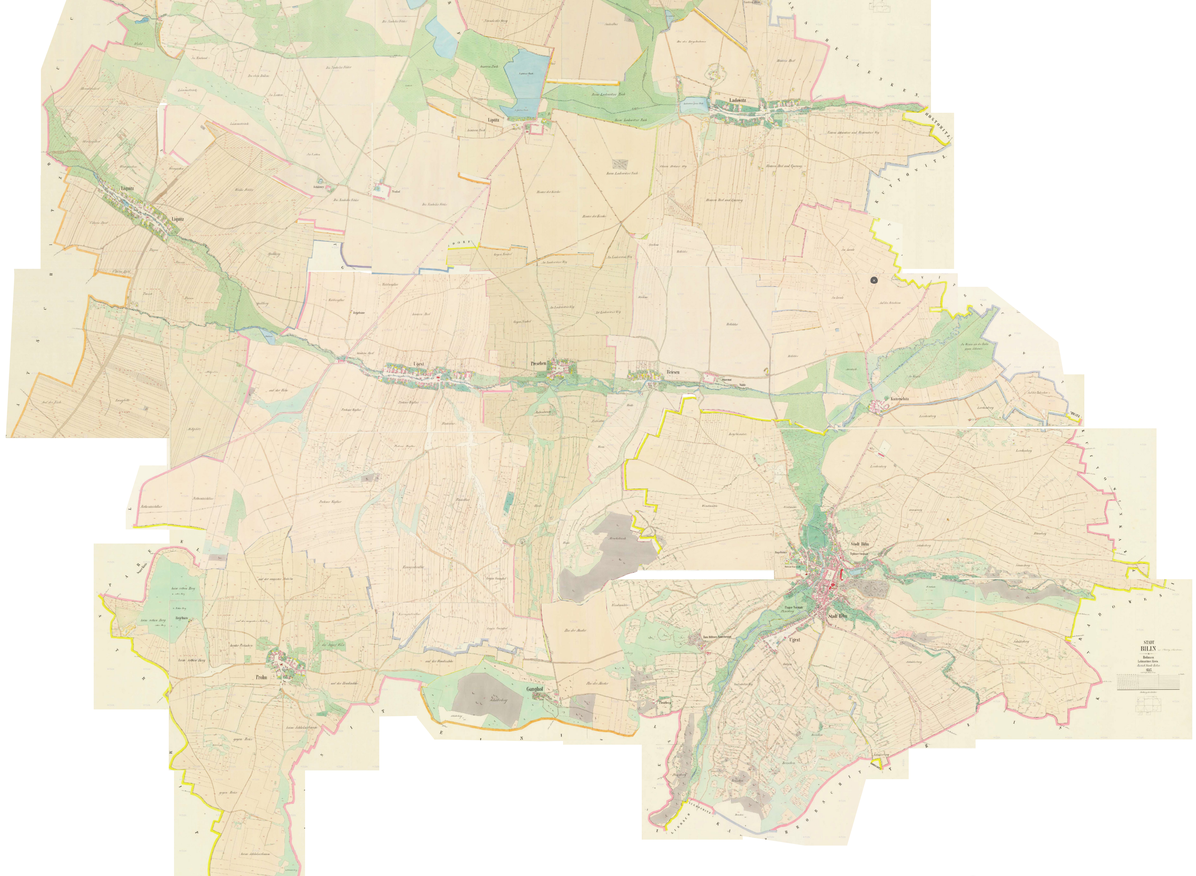

Císařský otisk stabilního katastru 1826-1830

0 0,5 1 2 km

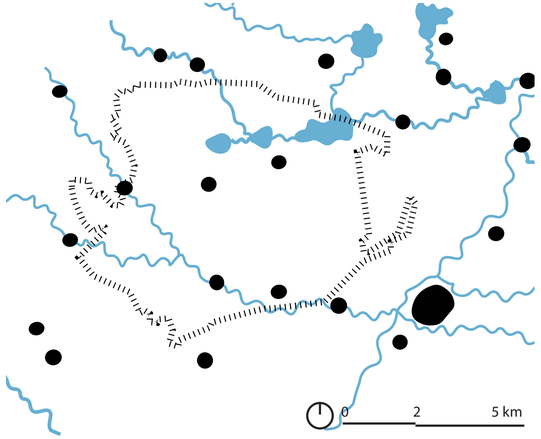

Mullerova mapa Čech 1720

Mullerovo mapování zobrazuje polohu obcí a měst do roku 1720. Zobrazuje také polohu vodních toků. Na mapě si můžeme všimnout počtu obcí, které ležely na území dnešního povrchového lomu, a také řeky Bíliny.

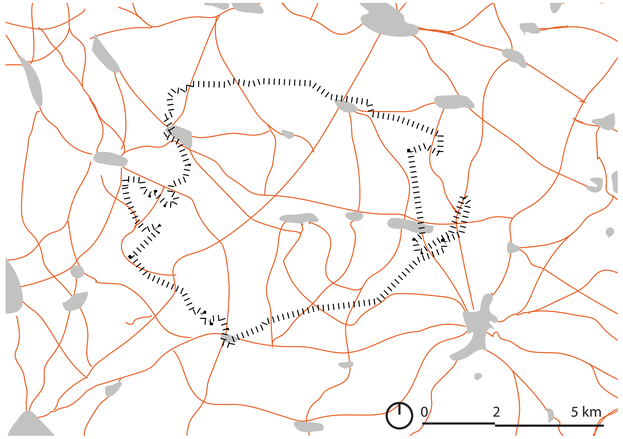

1. Vojenské mapování - Josefské 1764-1783

1. Vojenské, neboli Josefské mapování podrobně zobrazuje cestní síť, polohu a tvar měst a obcí ke konci 18. století.

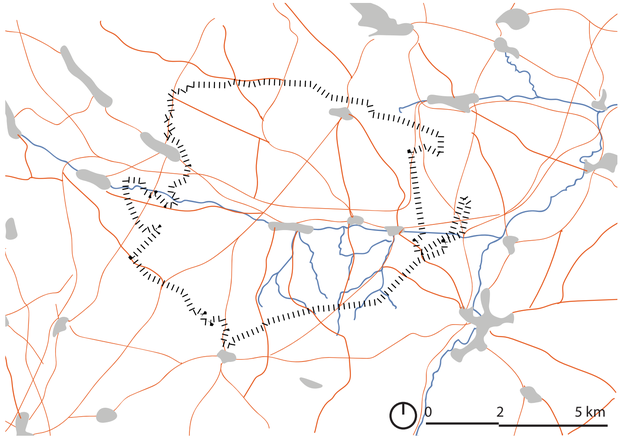

2. Vojenské mapování - Františkovo 1836-1852

Na 2. Vojenském, neboli Františkově mapování můžeme vidět i podrobný polohopis vodních toků. Územím dnešního lomu protékala řeka Bílina, ta spojovala Mariánské Radčice s městem Bílina. Podél řeky ležely dnes již zaniklé obce Jenišův Újezd, Břešťany a Březánky. Pod nimi lze spatřit slepá ramena řeky Bíliny, která se vlévala na jih do krajiny .

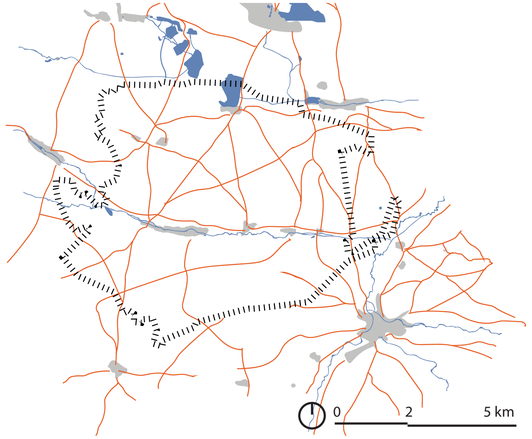

Císařský otisk stabilního katastru 1826-1830

POROVNÁNÍ V ČASE 1720 - 1830

POROVNÁNÍ V ČASE 1950 - 2020

Bílinské doly byly původně hlubinné, ke konci 19. století se postupně přecházelo na efektivnější povrchovou těžbu.

Po druhé světové válce byly doly znárodněny a sjednoceny ve Velkolom Maxim Gorkij.

V sedmdesátých letech 20. století musely velkolomové těžbě hnědého uhlí ustoupit i obce v okolí důlního provozu.

V místech dnešní Radovesické výsypky dříve existovalo celkem pět vesnic - Lyskovice, Chotovenka, Hetov, Dřínek a největší z nich byly práve Radovesice, které byly zbourány roku 1971. Těžbě hnědého uhlí pak ustoupily i vesnice Břežánky a Jenišův Újezd.

cestní síť a obce v roce 1953

cestní síť a obce v roce 2020

ZÁNIKLÁ VESNICE JENIŠŮV ÚJEZD

Vesnice před začátkem těžby

Přibližna poloha vesnice v současnosti

Obec Radovesice stávala na silnici mezi Kostomlaty pod Milešovkou a Razicemi na Bílinsku. Radovesice byly křižovatkou cest, vybíhaly odtud cesty do zmíněných Kostomlat, Razic, Dřínku, Hetova, Štěpánova, Bíliny a Světce.

Obec byla starým vladyctvím, již od roku 1254 se vzpomíná Vít z Radovesic v listině Přemysla Otakara II. pro osecký klášter jako svědek, taktéž je tomu i v roce 1349, kdy jako ručitel je zmiňován Konrád z Radovesic. K roku 1352 je v obci připomínán farní kostel, jehož patrony jsou páni ze Všebořic. Ti drželi Radovesice jako léno hradů Oseka a Mostu. V polovině 15. století skoupili Radovesice a přilehlé dvory páni z Koldic, ty v Koldickém rodě zůstaly i s Bílinou a s ní pak roku 1502 přešly do vlastnictví rodu Lobkoviců. Radovesice byly pod panstvím Lobkoviců do roku 1848. Přesto se stalo, že menší část obce vlastnil klášter ve Světci. Karel Chotek sice koupil tuto část v roce 1620, ale roku 1623 jí musel vrátit, a klášteru se nevrátila jen ta část, kterou si koupil Jan Charvát z Barnštejna.

Podle berní ruly z roku 1654 náleželi Světeckému klášteru v Radovesicích pouze dva sedláci a jeden chalupník z celkového počtu 32 usedlých. Fara v Radovesicích zanikla v 17. století, roku 1853 byla však znova obnovena, v letech 1866 – 67 byl nejprve vedle starého a později zbořeného kostela postaven kostel nový. Pseudorománský kostel Všech Svatých stával na stráni nad obcí a kolem něj byl ovocný sad. V interiéru se zachovalo jednoduché pseudorománské zařízení, hlavní oltář byl signován 1877 jako dílo J. Šebora a A. a Fr. Bergmannových z Bíliny. Škola se založila v roce 1875. V roce 1787 měla obec 77 popisných čísel, roku 1833 82 domů a 400 obyvatel, roku 1843 83 domů a 462 obyvatel, roku 1885 99 domů a 580 obyvatel, roku 1910 136 domů a 940 obyvatel. Rok 1930 uvádí 1505 obyvatel a období těsně po válce 1440 obyvatel, k 16. 5. 1946 bylo vysídleno 400 Němců a přistěhovalo se 112 Čechů a roku 1947 žilo v Radovesicích 950 občanů české národnosti a 93 německé národnosti.

RADOVESICE

V roce 1953 bylo v Radovesicích založeno JZD, dokončen byl pouliční rozhlas, v obci fungovala obřadní síň a otevřelo se nové koupaliště. Život plynul klidně dál, když se na počátku 60-tých let začalo proslýchat, že obec bude zlikvidována kvůli těžební činnosti. Zrušily se akce Z, přestalo se v místě pohřbívat a v roce 1964 se noční můra Radovesických potvrdila. V listopadu 1964 bylo veřejně oznámeno, že obec bude zrušena a její obyvatelé se přestěhují do nově vznikajícího panelového sídliště Za Chlumem v Bílině. Během několika málo let se uzavřely silnice, zrušila se škola a jižní část Radovesic se začala bourat. Lidé se však nechtěli stěhovat, navíc se výstavba sídliště protahovala a prakticky se nebylo kam nastěhovat. Snaha o záchranu však již byla marná a rozhodnutím vlády tehdejší Československé socialistické republiky k 15. 2. 1971 přestaly Radovesice existovat.

kostel jenišův újezd

Nejstarší osídlení na území pozdějšího Jenišova Újezda existovalo už ve 2. století př. n. l., což odhalil archeologický výzkum v roce 1896. V roce 1340 se uvádí osada Hrnčíře jako součást majetků cisterciáckého kláštera v Oseku. K roku 1352 je již doložena vesnice pod jménem Jenišův Újezd s vlastní plebánií. Nacházela se na cestě, spojující Duchcov, Most, Litvínov a Osek se Saskem.

Roku 1477 odkoupil ves od kláštera Pavel Kaplíř ze Sulevic. Později zanikla místní farnost a Jenišův Újezd byl přifařen k Mariánským Radčicím. V roce 1672 koupil vesnici (spolu s 22 dalšími vesnicemi) opat Vavřinec Scipio, čímž se Újezd opět stal majetkem oseckých cisterciáků. V té době se obyvatelé živili především zemědělstvím, rybolovem a chmelařstvím.

Roku 1742 nechal osecký opat Jeroným Besnecker ve vsi postavit kostel sv. Bartoloměje. Autorem projektu byl Octavio Broggio. Při kostele byla později zřízena farnost, kterou spravovali cisterciáci z oseckého kláštera.
V roce 1808 založil osecký opat Benedikt Venusi v Jenišově Újezdě školu. V roce 1850 již v Újezdě žilo bezmála 500 obyvatel. Od roku 1860 byla ves napojena na železnici. Při sčítání obyvatel v roce 1921 žilo v Jenišově Újezdě 1378 Němců a 384 Čechů. V roce 1927 byl poblíž vsi zaražen hnědouhelný důl, pojmenovaný Prezident Masaryk (v letech 1938–1945 přejmenovaný na Konrad Henlein-Schacht). V roce 1938 připadla vesnice jako součást Sudet k Německu. V roce 1944 byl otevřen druhý hnědouhelný důl, nazvaný Ignis (od roku 1945 zvaný Svoboda).

Po osvobození v roce 1945 byl Jenišův Újezd dosídlen Čechy. V roce 1950 měl již 1210 obyvatel. Roku 1961 bylo přijato rozhodnutí o zřízení povrchového dolu Maxim Gorkij a vesnice měla být přesídlena. Likvidace vsi proběhla v letech 1972–1974. Její obyvatelé dostali byty na sídlišti v Bílině.

JENIŠŮV ÚJEZD

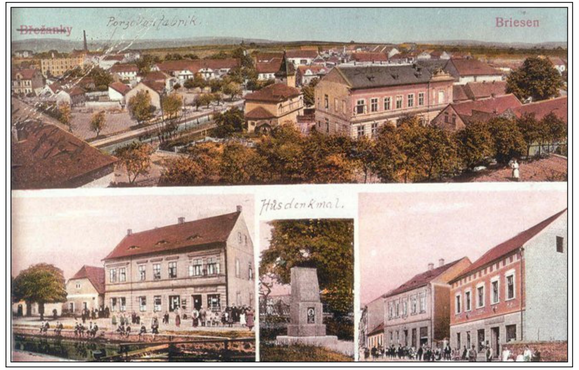

Břežánky (Briesen) - V historických pramenech se objevuje v r. 1207 jako Bresaz.

V Břežánkách byly původně největší statky s typickými komorami pro uskladňování chmele. Po příchodu horníků v 19. století, byly tyto prostory přeměněny na malé jednoprostorové byty. Nové domy vznikaly nejprve na okraji obce, pozvolna však prorůstaly celou vsí. Břežánky jsou jednou z těch obcí, kde se česká menšina domohla školy až po usilovném snažení, provázeném osobními oběťmi. Dělníky, kteří se podepsali pod žádosti o zřízení české školy, zaměstnavatelé propouštěli z práce a jejich rodiny dostávaly výpověď z bytů. Po 1. svět. válce však už mělo české obyvatelstvo v Břežánkách početní převahu. Jejich vlastenecké cítění vyjadřoval i pomník Jana Husa. Obec zanikla v roce 1970 a zbourána byla v roce 1972. Musela ustoupit těžbě uhlí velkolomu Maxim Gorkij.

BŘEŽÁNKY

Dřínek (Trzinka) - Osada (lid. Tšinka) dostala zřejmě jméno podle stromu - dřínu. Jednalo se o malou osadu o rozloze katastru 266 ha a nadmořské výšce 320 m n. m, která se skládala z několika velkých statků obklopujících okrouhlou náves s kapličkou. Nejstarší písemná zpráva o obci z roku 1492 v Deskách dvorských království českého uvádí, že ves patřila k hradu Bílině, který tehdy držel Těma z Koldic. Další zmínka je až z roku 1643, z období třicetileté války kdy byly zaznamenány značné škody. V roce 1757 byl držitelem Dřínku Zikmund Gustav Hrzán z Harasova a hned na to, se ve stejném roce majitelem panství stal kníže Ferdinad z Lobkovic. U Bíliny zůstal Dřínek až do 19. stol. V Dřínku se pěstovalo ovoce, lískové oříšky a vlašské ořechy na prodej.

U obce byly v 19. stol. a na začátku století dvacátého provozovány malé jámové lomy (vápenky) na vápnité suroviny. Z nich se pálilo vápno pro místní potřebu. Tato klidná podhorská vesnička si zachovala zemědělský a ovocnářský ráz až do naplnění své historie. Již v roce 1966 s projekční přípravou vybudování velkolomu Maxim Gorkij v Bílině bylo nutné řešit problém umístění výsypných hmot. Pro umístění projektované vnější výsypky bylo vybráno údolí kde ležela i tato osada.V letech 1969 až 1971 byla obec zrušena a obyvatelé přestěhováni do Bíliny, do nově vybudovaného sídliště.

DŘÍNEK

Název obce vznikl zřejmě podle prvních majitelů nebo zakladatelů tohoto místa. Poprvé se objevuje písemně v roce 1418. Patřívala pod hrad Kostomlaty (také Sukoslav). Po roce 1538 už patřila pod panství Lobkoviců. V roce 1616 koupil Hetov, Adam Kaplíř ze Sulevic. Dalším majitelem byl Achill Pracipian a pak Martin de Pachonhay. V roce 1654 byl Hetov veden už jako samostatný statek. Na začátku 17. století byl veden jako panský poplužný dvůr. V roce 1788 už zde stálo 22 stavení, dvůr, ovčín, malý pivovar a vinopalna. V roce 1826 se stal majitelem dvora poštmistr z Teplic Stohr. Rozšířil pivovar a vinopalnu. Nechal postavit nové stodoly, ovčín a starou dřevěnou tvrz přestavěl na hospodářský dvůr. To už bylo ve vesnici 35 domů.
Historický lexikon obcí 1869- 2005
HETOV v r. 1869-1890 osada obce Radovesice v okr. Teplice, v r. 1900-1930 osada obce Radovesice v okr. Duchcov, v r. 1950 osada obce Radovesice v okr. Bílina, v r. 1961-1971 část obce Radovesice v okr. Teplice, od 15.2.1971 se jako část obce neuvádí (součást obce Hrobčice v okr. Teplice)

Panský dvůr stával v nejnižším místě obce. Vznikl v 2.pol. 18.století ve stylu holandské renesance. K ústřední budově přiléhalo několik hospodářských budov, chlévů, a koníren se zaklenutými stropy. Později byl dvůr upraven pro zemědělské družstvo, obytné a administrativní účely a v části areálu byla skládka.
Hetov byl kompletně zbořen z důvodu založení radovesické výsypky. Paradoxem je, že místo Hetova nikdy nebylo výsypkou zasaženo. Oproti původnímu plánu bylo totiž navýšení výsypky nižší. Výsypka se již nepoužívá a je v rekultivaci. Obec v současné době připomínají jen Boží muka u silnice.

HETOV

Chotovenka (Kutowenka) - První zmínka o obci (lid. Kutowanka, Chotivinky) pochází z roku 1549. Chotovenka se nacházela v údolí potoka v blízkosti jižně vystupujících vršků Českého středohoří. Osídlení v této obci nebylo příliš intenzivní, což bylo dáno již poměrně vysokou nadmořskou výškou a blízkostí hor. Štrbický potok, který protékal obcí, ústil v rybníčku. Přes obec vedla silnice spojující Světec a Radovesice. Domky zde byly převážně zděné a kamenné. Spádově patřila osada k obci Světec. I tuto osadu ovlivnil rozmach hornického podnikání u Světce. První malé ručně kopané šachtičky se zde objevují od poloviny 19. století. Směrem ke Štrbicím vznikl hlubinný důl Jindřich, který byl za 2. světové války obnoven jako povrchový lom. Pod obcí byla z tohoto lomu vyražena štola, kterou se po lanovce dopravovalo uhlí na třídírnu na důl Patrii u Světce. První zmínka o úplné likvidaci obce padla okolo roku 1961.

CHOTOVENKA

LYSKOVICE

ČASOVÁ OSA

- **1403** – První písemná zmínka o těžbě v Duchcově
- **1750** – Otevření hlubinného dolu na Bílině rodem Lobkoviců, Otevření dolu Carolina v Bílině
- **1761** – Obyvatelé města duchcov začali provozovat obecní důl Trojice, který byl v provozu téměř 120 let
- **1763** – Obyvatelé Duchcova začali využívat uhlí z důvodu málo dostupného dřeva.
- **1830** – Zavedení lodní dopravy z Ústí nad Labem do Německa - Začátek rozvoje dolování uhlí ve velké míře
- **1850** – Výstavba železniční dráhy z Prahy do Podmokel a Drážďan - Další z ekonomických důvodů velkého provozu uhelných dolů
- **1869** – Výstavba železniční trasy Ústecko, Teplicem Duchcov, Chomutov - Vznik akciové společnosti Duchcovsko-podmokelské dráhy
- **1871** – Vznik Mostecké uhelné společnosti - vlastnila doly na Ústecku, Bílinsku i Mostecku
- **1872** – Založení hornické školy v Duchcově
- **1908** – Zřízení Rekultivační společnosti v Duchcově + hromadná elektrifikace
- **1938** – Zapojení hnědouhelného průmyslu do německého hospodářství
- **1945** – Znarodnění dolového majetku. Vznik podniku Severočeské doly
- **1961-1971** – Likvidace přilehlých obcí vlivem důlní těžby - Radovesice, Lyskovice, Chotovenka, Hetov, Dřínek, Březánky a Jenišův Újezd
- **1993** – Vznik Mostecké uhelné společnosti, a.s.
- **2017** – Radovesická výsypka registrována jako významný krajinný prvek

POROVNÁNÍ MĚST A VESNIC

Vlivem důlní činnosti se typická česká krajina plná vesnic proměnila na krajinu, kde je téměř stejný počet vesnic jako měst.

Na území výsypek byl vlivem důlní činnosti zánik desítek obcí. I přes všechny možné protesty museli obyvatelé těchto vesnic své obydlí opustit na příkáz tehdejší vlády Československé socialistické republiky. Obyvatelé těchto obcí přišli o domovy, a tak jim majitelé dolů museli najít nová obydlí. Obyvatelé byli přestěhováni do nově vznikajícího sídliště Za Chlumem v Bílině.

https://www.mostecko.cz/mesto-most/

město Most

město Bílina

https://www.turistika.cz/mista/duchcov/detail

město Duchcov

https://www.turistika.cz/mista/litvinov/detail

město Litvínov

počet obyvatel v zaniklých vesnicích v roce 1950:

Radovesice: 668
Jenišův Újezd: 1210
Břežánky: 1200
Dřínek: 81
Lyskovice: 143
Chotovenka: 185

1950 - město má 7 762 obyvatel

1961-1971 přestěhování obyvatel zaniklých vesnic

1991 - město má 17 025 obyvatel

2000 - město má 21 885 obyvatel

2022 - město má 19400 obyvatel

zdroje: https://muzeum-bilina.netstranky.cz/historie-mesta-v-datech.html
https://www.czso.cz/csu/czso/pocet-obyvatel-v-obcich-k-112022

POROVNÁNÍ MĚST A VESNIC

LOM BÍLINA

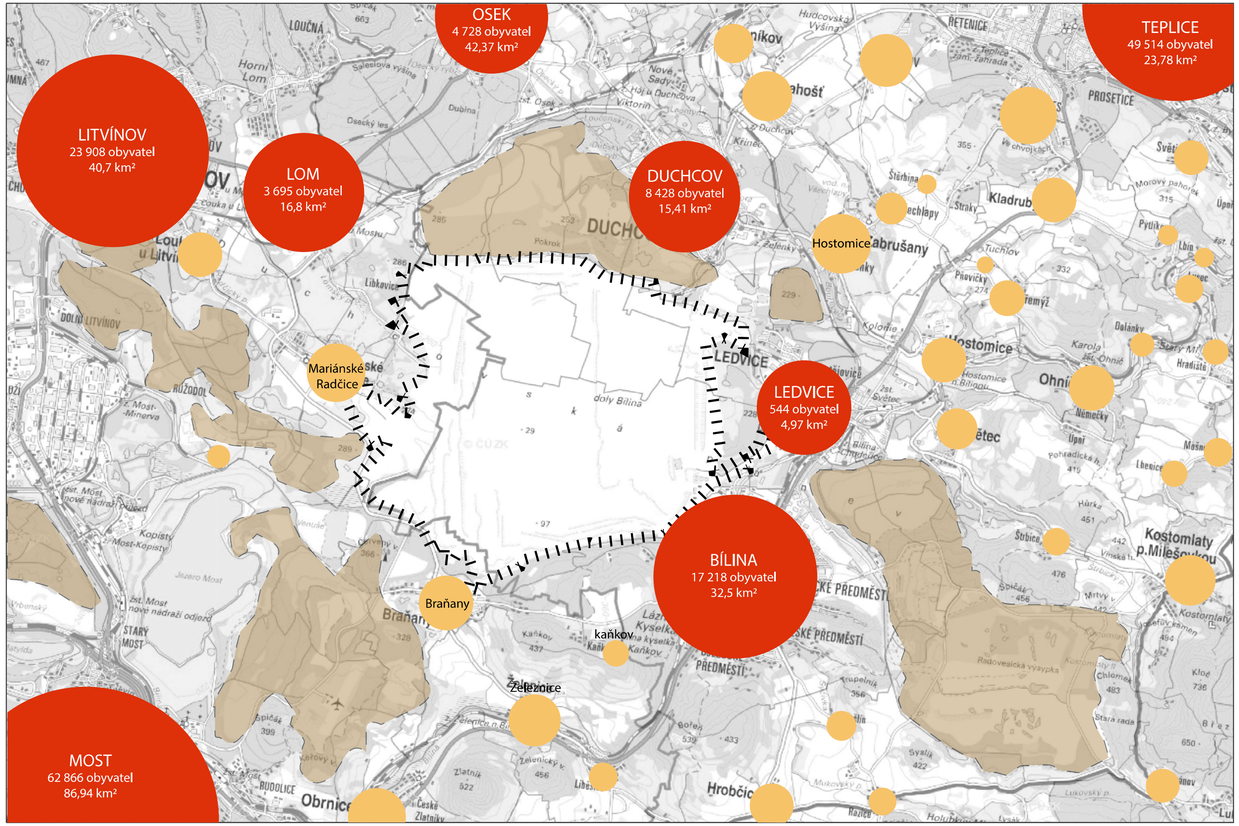

VODNÍ REŽIM

Na území Mostecké pánve je dobře zastoupený vodní režim. Krušné hory ze severozápadu jsou zdrojem vody ve vodních tocích, které přitékají do celého území okolo lomu Bílina.

Díky důlní činnosti se na území Mostecké pánve také nachází velký počet uměle vytvořených vodních ploch. Tyto plochy vznikly po dokončení důlní těžby a zatopení lomu. Jedná se například o nedaleké rozlehlé jezero Most, jezero Venuše a další menší vodní plochy.

Z východní strany se k území lomu Bíliny vléva Lomský potok, Radčický potok, které musely být kvůli těžbě zatrubněny a vedeny okolo lomu.
V blízkosti lomu je také Loučenský potok, který se do Řeky Bíliny vlévá z levé strany, stejně tak potok Bouřlivec. Z pravé strany se u města Bílina vlévá do řeky Luční potok, který musel být kvůli umístění radovesické výsypky odkloněn od své přirozené trasy. Severněji se nachází tok Klášterského potoka, který se přeložil, aby nedocházelo k zatápění lomu. Do této přeložky byl sveden již zmínený Radčický,
Lomský a Klášterský potok a pod názvem Loučenský potok dnes odvádí vodu až do řeky Bíliny.
Řeka Bílina se později vlévá do řeky Labe východněji od řešeného území.

Na Radovesické výsypce jsou sukcesní plochy s neobvyklými vodními útvary, které vznikly také vlivem důlní činnosti.

zdroj: autorská fotografie, Vojtěch Mičtal

jezero Most

zdroj: https://www.mapy.cz, Jindřich Hmníček

zdroj: https://www.mapy.cz, Daniela Endrštová

sukcesní plocha Radovesické výsypky

zdroj: https://www.uzsvm.cz/

sukcesní plocha Radovesické výsypky

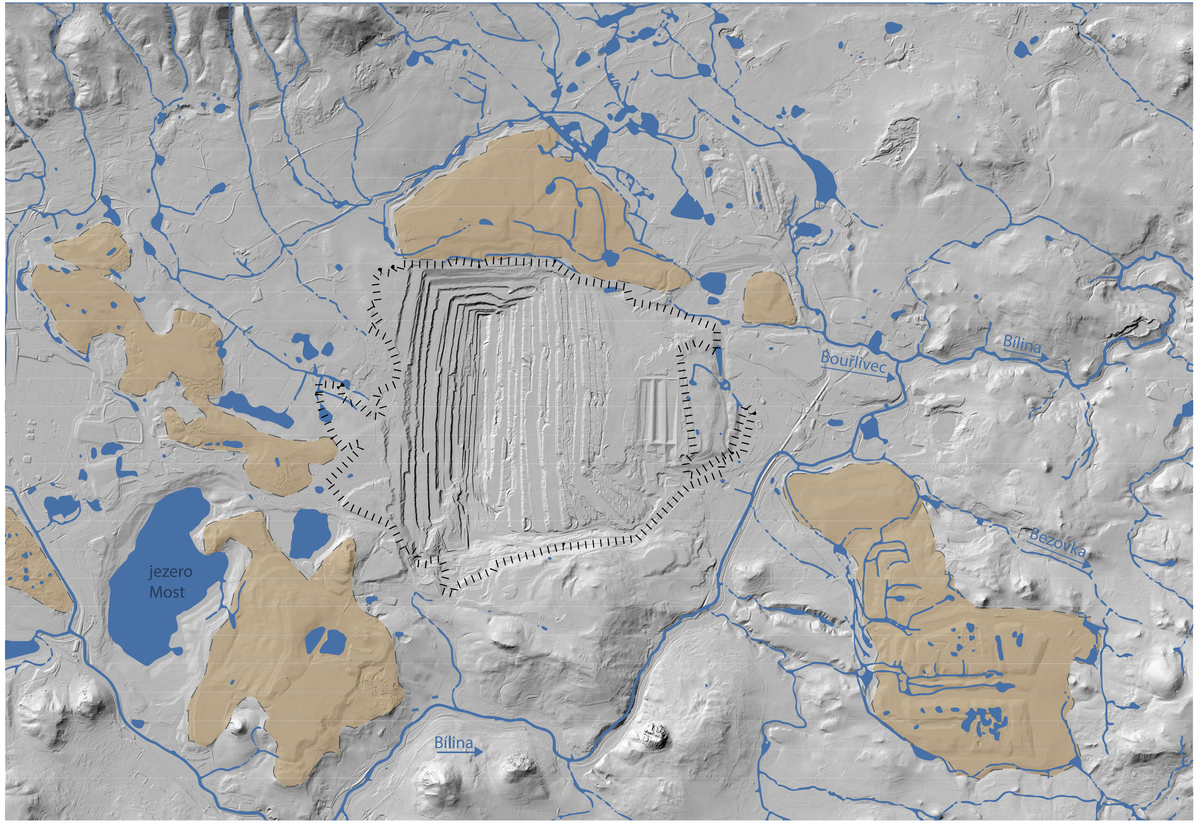

M 1:50 000 na A3

0 0,5 1 2 km

HISTORICKÝ PRŮTOK RADČICKÉHO POTOKA

Na mapě stabilního katastru můžeme vidět historickou trasu potoka, dnes pod názvem Radčický. Ten tekl přes území lomu z Mariánských Radčic na Východě a vléval se do řeky Bíliny na sever od města.
Vlivem důlní činnosti se musel tento potok přerušit a odklonit kolem plánované plochy k těžbě. Potok je v dnešní době zatrubněný a vedený do řeky Bíliny, avšak už postrádá důležitou funkci v krajině.
Tento potok byl důležitou historickou vazbou, neboť se nad ním vybudovali 3 vesnice - Jenišův Újezd, Břešťany a Břežánky. Podél potoka vedla cesta mezi Litvínovem a Bílinou. Tato cesta ale spojovala i Krušné hory s Českým středohořím.

I v dnešní době má ovšem těžební činnost problém s vodou v lomu. Voda se přirozeně vrací do míst, kudy dříve tekla. A tak musí být kvůli provozním podmínkám odčerpávána z lomu pryč. To už je ale infikovaná škodlivými látkami z těžby a nesmí se napojit zpět na řeku Bílinu. Tak bylo zhotoveno odkaliště, kde se voda ponechá ladem, škodlivé látky se odkalí a voda se může vést opět do svého přirozeného objehu.

Řeka Bílina měla svůj přirozený meandrující tvar, ale na konci 20. století došlo k regulaci a napřímení koryta.

Napřímením koryta řeka ztrácí svojí délku, tím se stává její okolí méně odolné vůči okolím. Řeka má mensí plochu a mnohem hůře v porovnání s 19. stoletím snáší velký objem vody při přívalových deštích.

Délka řeky Bíliny v 19. století:	85 km
Délka řeky Bíliny v současnost:i	78 km, z toho 3,5 km je zatrubněna

https://www.biologicke-projekty.cz/reference/a2010/

zatrubněná část řeky Bíliny

zdroj: https://www.bilina.cz/redakce/

regulace koryta řeky Bíliny ve městě Bílina, konec 20 století

HISTORICKÝ PRŮTOK ŘEKY

M 1:50 000 na A3

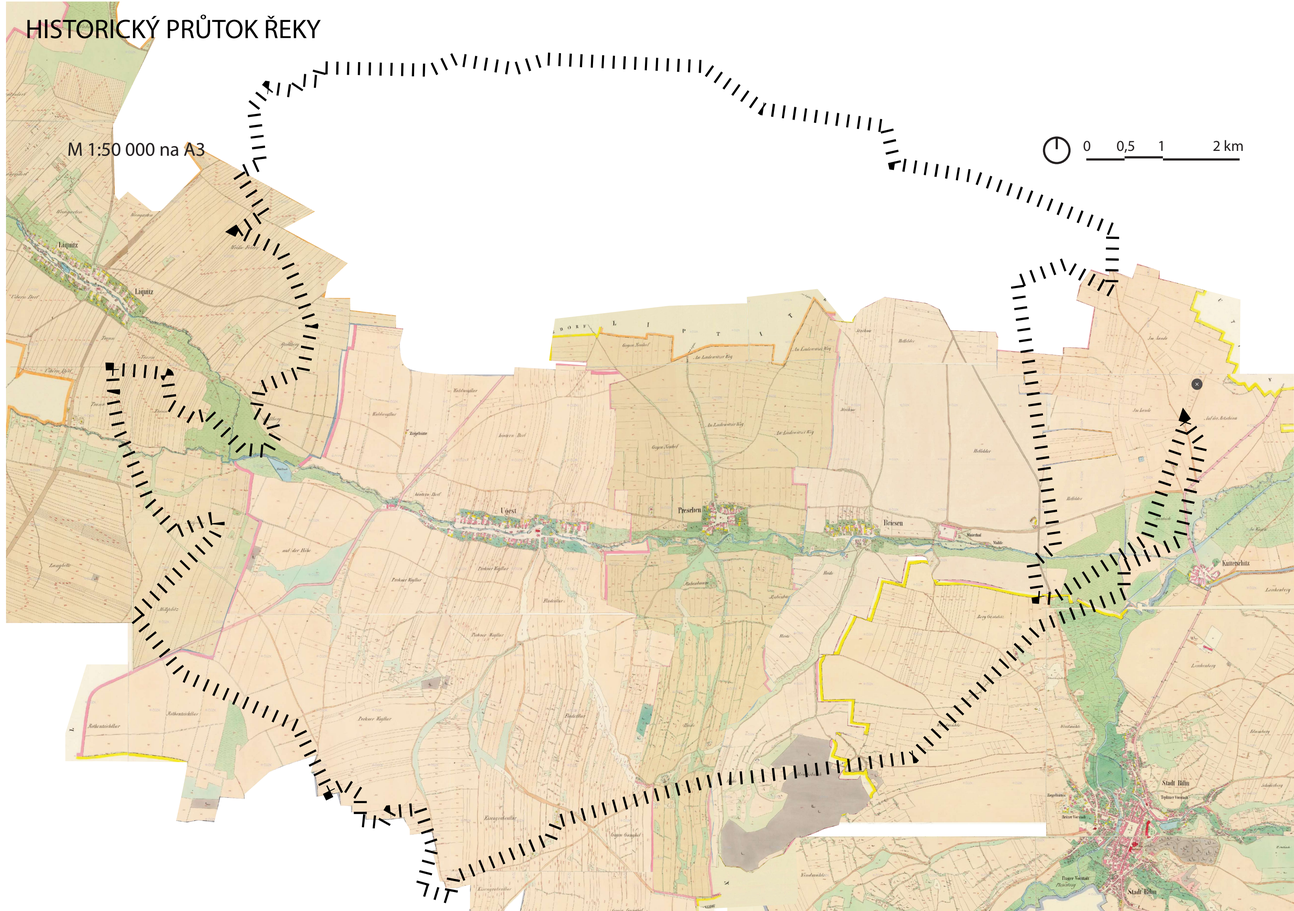

ČLOVĚK V KRAJINĚ
BODY ZÁJMU

body zájmu

Jelikož se na plochách nesmí kvůli sesouvání půdy stavět, tak jsou všechny body zájmu pouze ve městech a obcích.
Vybavenost ve městech Bílina a Duchcov je velmi silná. V okolí je také velké množství přírodních koupališť, neboť zde díky těžební činnosti vznikalo velké množství zatopených lomů.

přírodní památky

Na ploše Radovesické výsypky se nachází dvě ekologická naučná centra - sukcesní plochy. Blízko Bíliny je Národní přírodní rezervace Bořeň. Pod obcí Železnice se nachází druhá Národní přírodní rezervace Zlatník. Na území se aké nachází přírodní památky a rezervace.

foto: Petr Kinšt

7 - Přírodní památka Husův Vrch

foto: Daniela Endrštová

3 - Národní přírodní rezervace Bořeň

foto: Václav Hilbal

4 - Národní přírodní rezervace Zlatník

https://www.krasnohorsko.cz/vylet/238-salesiova-vysina

5 - Přírodní památka Salesiova výšina

body zájmu

1 - zámek Bílina, Bílina
2 - koupaliště, Bílina
3 - lázně a letní kino , Bílina
4 - Bořeňská zahrada, Bílina
5 - vyhlídková věž ledvice
6 - zámek Světec
7- zámek Křemýž
8 - zámek Duchcov
9 - kino, Duchcov
10 - divadlo M, Duchcov
11 - vyhlídková věž, Duchcov
12 - discgolf, Duchcov
13 - skatepark, Duchcov
14 - inline dráha, Duchcov
15 - golfové hřiště, Jeníkov
16 - dětské dopravní hřiště, Háj
17 - Cisteriánský klášter, Osek
18 - koupaliště Osek
19 - sportovní centrum , Osek
20 - skokanský můstek, Osek
21 - zřícenina hradu Rýzmburk
22 - kino Litvínov
23 - zimní stadion, Litvínov
24 - vyhlídka Czedikův gloriet
25 - zámek Litvínov
26 - plavecký bazén, Litvínov
27 - muzeum veteránů, Litvínov
28 - divadlo, Litvínov
29 - sportovní areál, Lom
30 - přírodní koupaliště, M. Radčice
31 - stáje - jezdecký okruh, Braňany
32 - letiště Most
33 - rekreační centrum - pláž
34 - bunkry

přírodní památky

1 - Sukcesní plocha
2 - Sukcesní plocha
3 - Národní přírodní rezervace Bořeň
4 - Národní přírodní rezervace Zlatník
5 - Přírodní památka Salesiova výšina
6 - Přírodní památka Háj u Duchcova
7 - Přírodní památka Husův Vrch
8 - Přírodní rezervace Trupelník
9 - Přírodní rezervace Dřínek

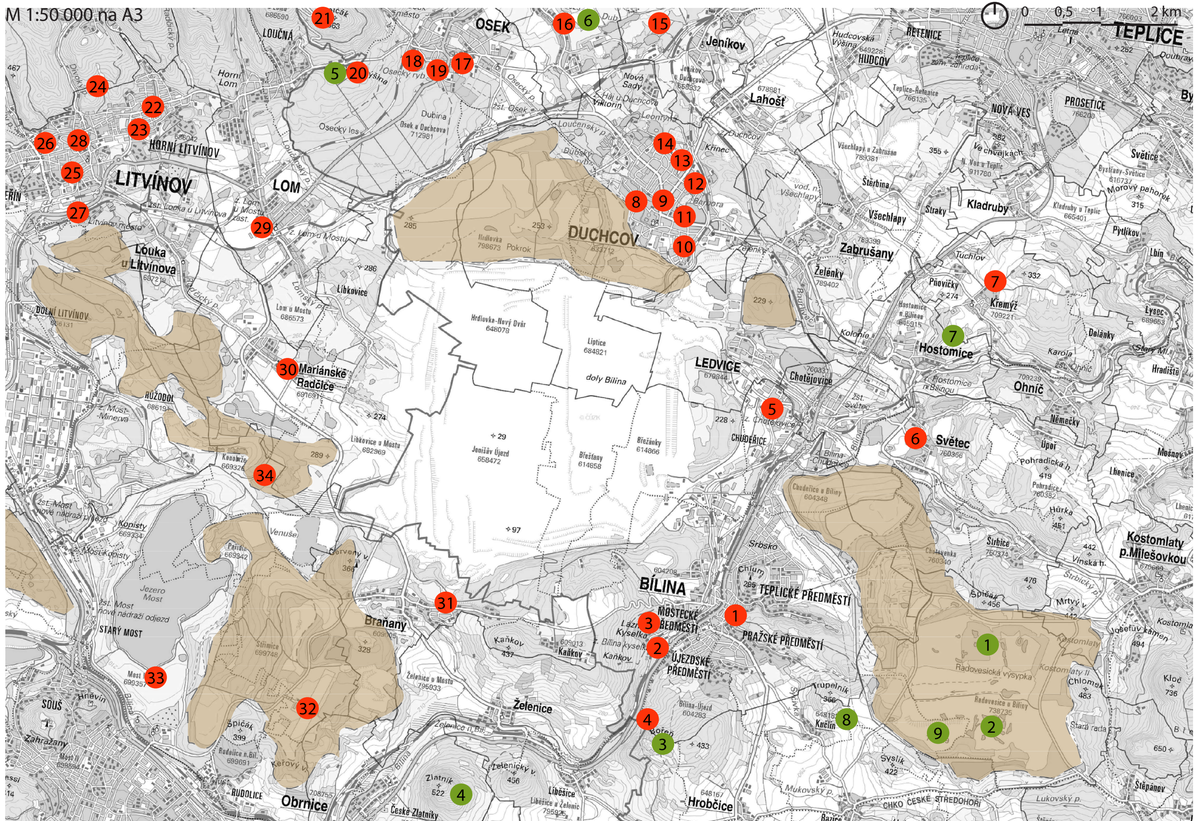

M 1:50 000 na A3
0 0,5 1 2 km

ANALÝZA PEDOLOGIE

1:50 000

0 2 750 m

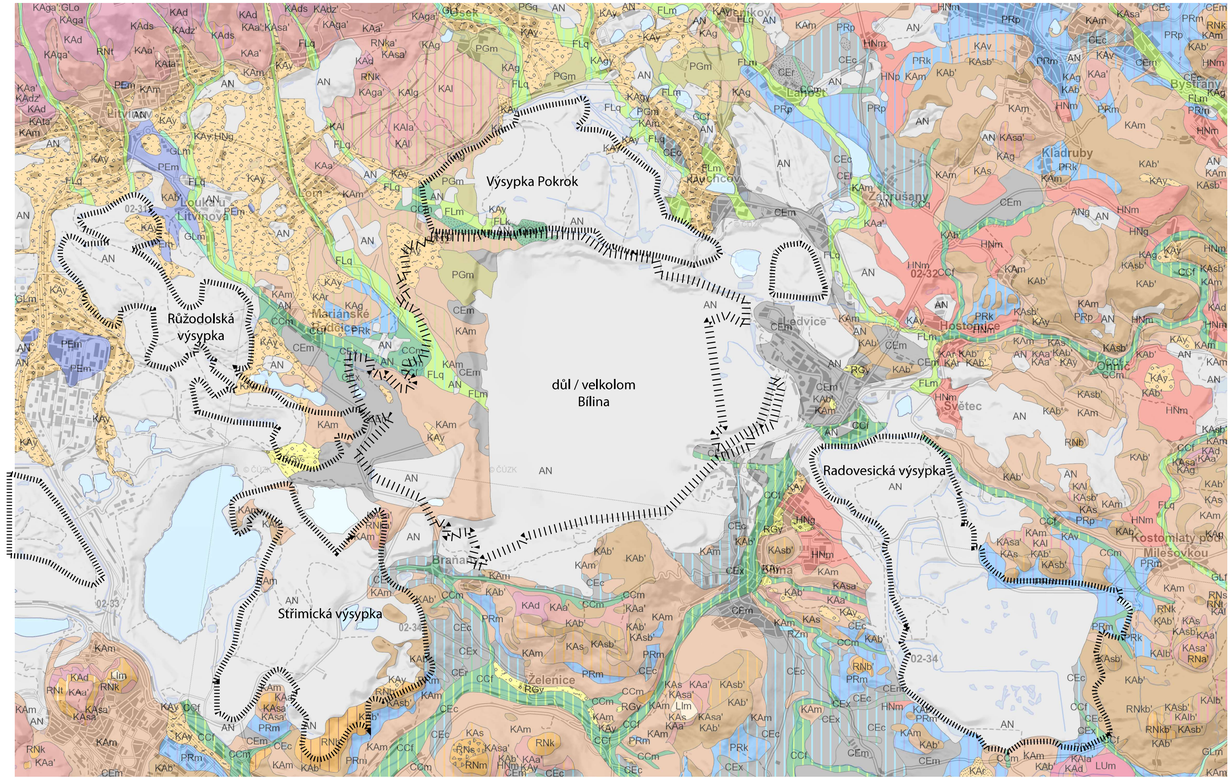

VÝSYPKY LOMŮ

HRANICE LOMU BÍLINA

ANALÝZA PROSTUPNOSTI

1:50 000

0 2 750 m

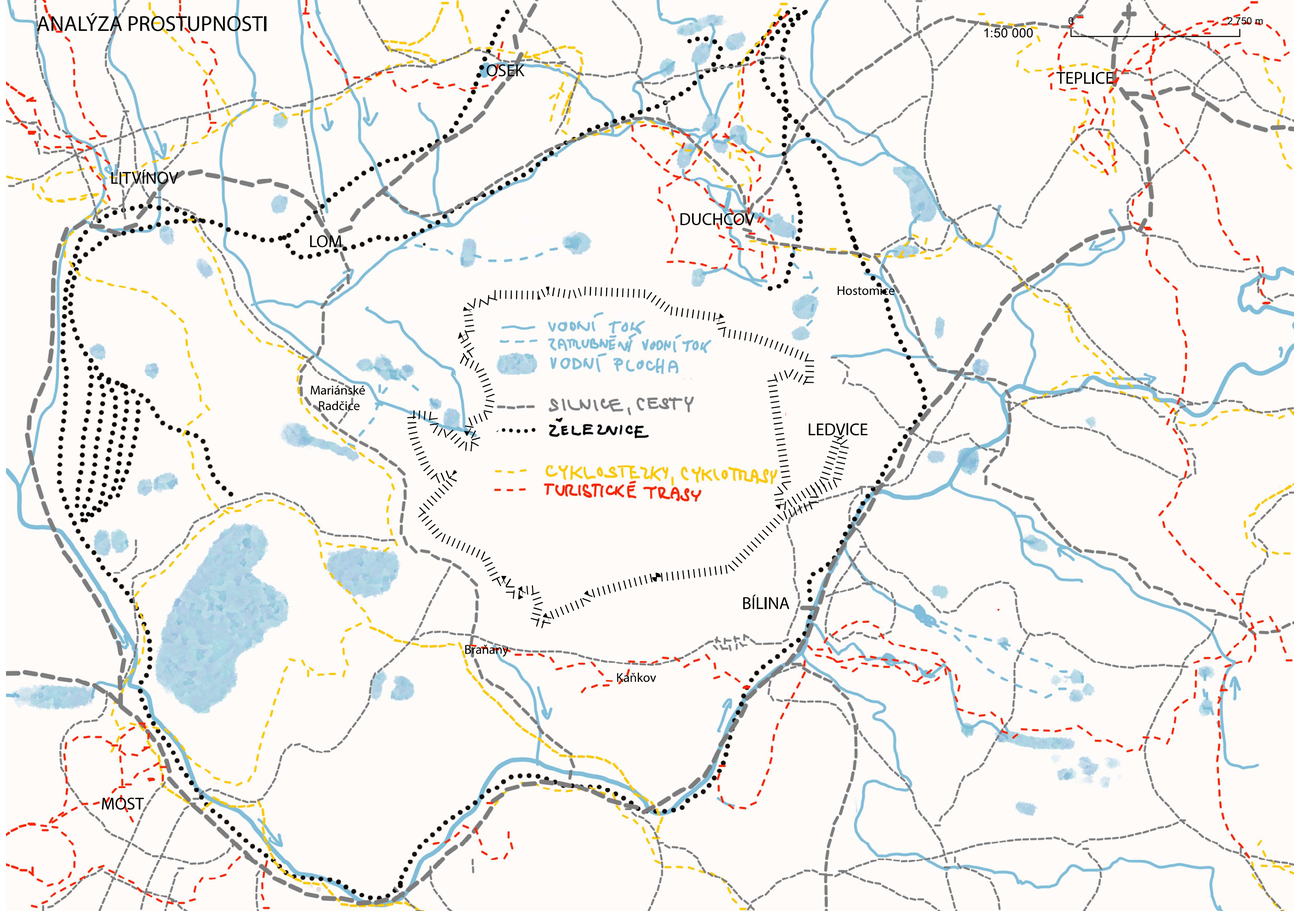

POMĚROVÉ MĚŘÍTKO

LOM BÍLINA / FA ČVUT

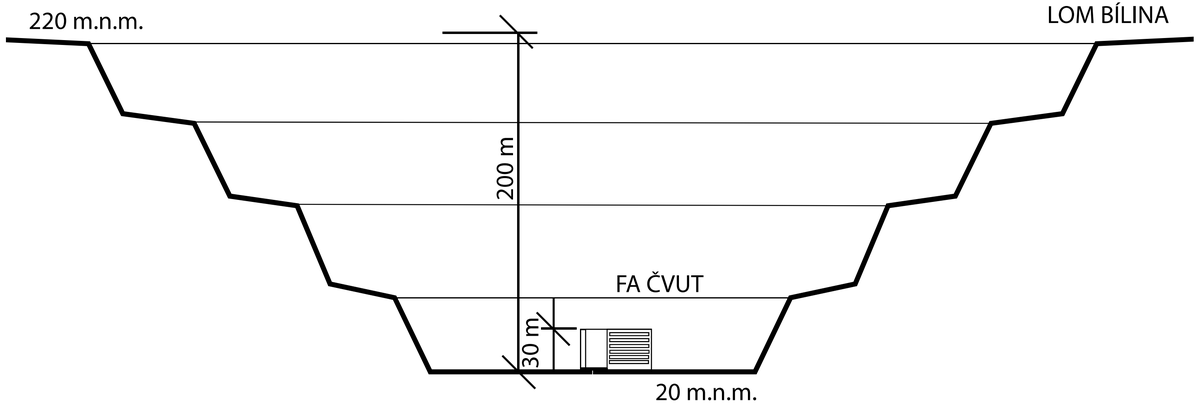

ANALÝZA GEOMORFOLOGIE

1:50 000 0 2 750 m

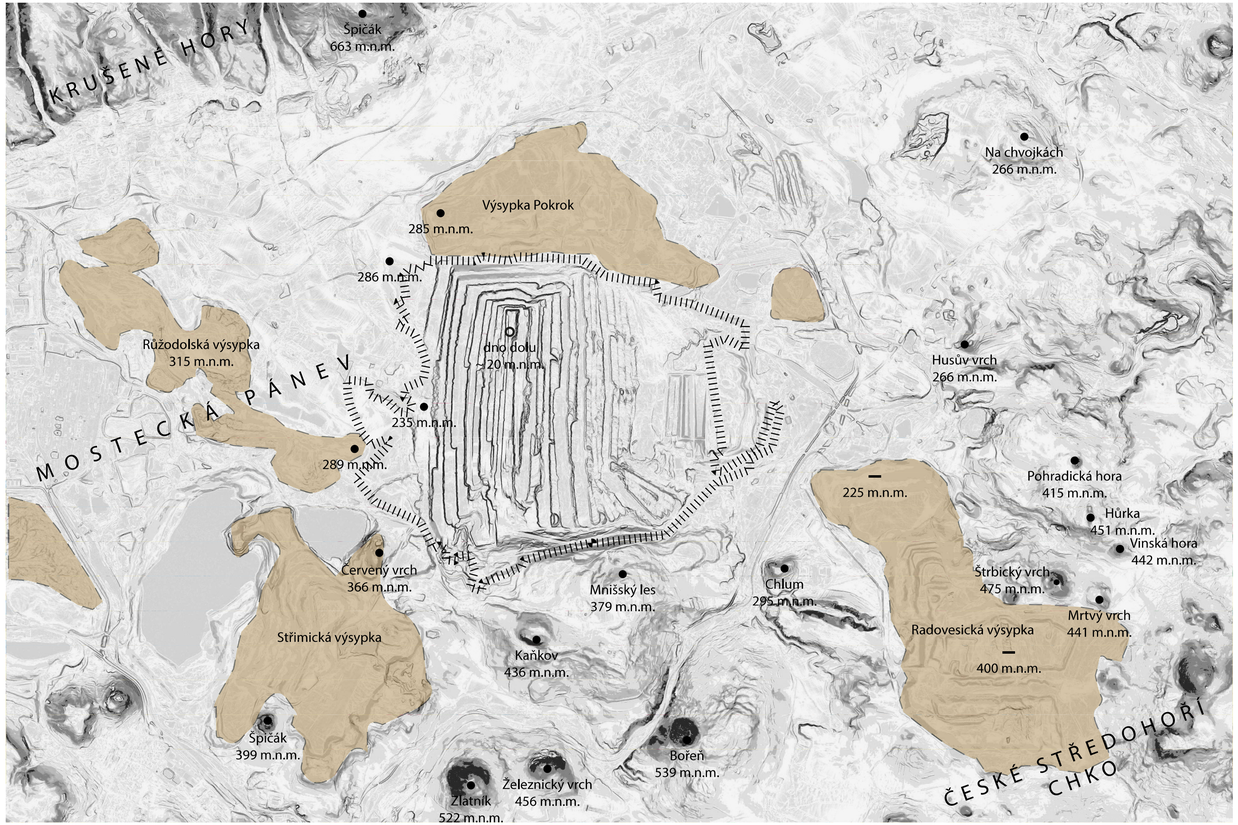

SVAŽITOST 0-22° | VÝSYPKY LOMŮ | HRANICE LOMU BÍLINA | dolina | vrcholek | lokální výška

SWOT ANALÝZA
MAPA PROBLÉMŮ A HODNOT

S W O T

výzkumné sukcesní plochy
množství vodních ploch
dostupnost hor a rekreace
druhová rozmanitost nových lesů
rozvinutá železniční infrastruktura
sídlištní zeleň Bílina

STRENGHTS

OPPORTUNITIES

využití montánní krajiny
sociální rekultivace
rekultivace vodního režimu
využití brownfieldů
rozvoj kulturní krajiny
snížení teploty
doplnění cestní sítě, stezek
využití nezastavitelných oblastí výsypek
obnova biodiverzity

bariéra, nedostatečná síť cyklostezek a turistických stezek
průmyslové clony - přesměrování růstu sídel
napřímené, odkloněné vodní toky
rozrušené vododržné vrstvy podloží
prašnost
tepelný ostrov nad lomem
nízká biodiverzita
zpřetrhané historické vazby
rozsáhlé průmyslové oblasti
množství ghett
absence vesnické kulturní krajiny
vizuální smog v krajině

WEAKNESSES

THREATS

trvalé dopady težební činnosti
sesedání výsypek
sucho v oblastech výsypek
eroze půdy
vylidnění obcí po ukončení težby
rozrůstání ghett

PROBLÉMY NA ÚZEMÍ

rozsáhlé průmyslové oblasti
zaniklá vesnice
dlouhodobý sesun půdy
rozsáhlý tepelný ostrov
prašné prostředí
napřímení koryta řeky
narušené vododržné vrstvy
bariéra pro přirozený růst města
hranice výsypek
přerušení historických vazeb
rozrůstání měst jedním směrem

HODNOTY NA ÚZEMÍ
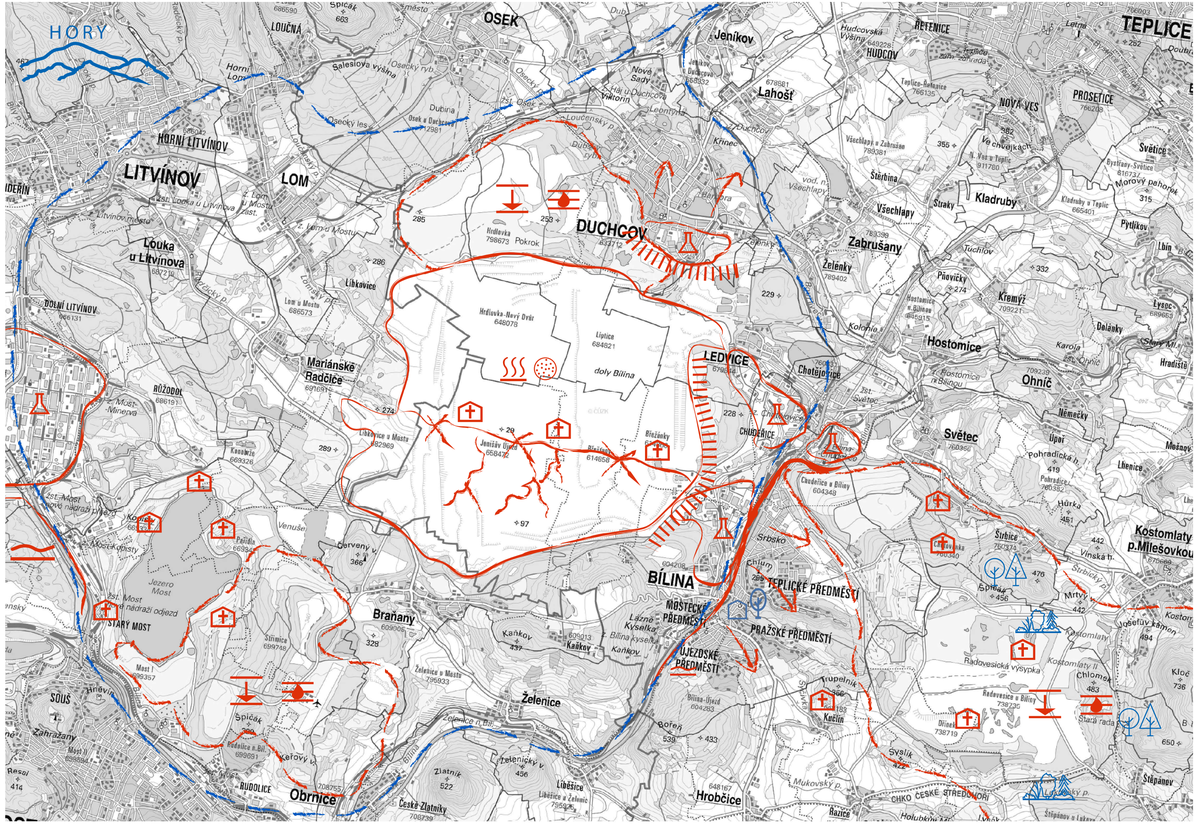
smíšené lesy
sukcesní plochy
sídlištní zeleň
silná vlaková infrastruktura